

ἐντὸς τοῦ ὁποίου δ' ἄρα σχεδὸν τὰ Πολλωνικὰ στρατεύματα
δύνανται νὰ προφυλαχθῶσιν. Οἱ δὲ Ῥώσοι πάλιν ἐσύστη-
σαν ἐπὶ τῶν τριῶν σειρῶν τῶν ἐργασιῶν μεγάλα ὀρμητήρια,
ὀχυρώσαντες τὴν Λόμζαν, τὴν Σιεδλεκ καὶ τὸ Λουβλίνον.

Ἡ καθολικὴ Ἐφημερὶς τῆς 1 Μαΐου ἀναφέρει ἐκ
Κρακεβίας, ἀπὸ 21 Ἀπριλίου τὰ ἑξῆς: — Γνωρίσας ὁ
στρατάρχης Διέβιτς τὰς αὐξηθείσας δυσκολίας, καὶ ἐνταύ-
τῳ τὸ ἀνωφελὲς τοῦ νὰ προχωρήσῃ καὶ δεύτερον διὰ τῆς
βίας πρὸς τὴν Πράγαν, ἀπεφάσισε νὰ κάμῃ νὰ διαβῶσι
τὴν Βίσουλαν αἱ φυλακαὶ καὶ τὸ σῶμα τοῦ Κόμητος Πάλην
παρὰ τὴν Πλόζκαν, ἐνῷ αὐτὸς μὲ τὸ κράτιστον τῆς στρα-
τιάς διαυοεῖται νὰ περάσῃ αὐτὸν τὸν ποταμὸν κατὰ τὴν
Πουλαύαν. Τὸ στρατήγημα ὅμως τοῦτο δὲν ἐμπορεῖ νὰ
βαλθῇ εἰς πρᾶξιν τόσον ταχέως, ἐπειδὴ, παρεκτὸς τῶν
δυσκολιῶν τῆς ἐπισιτιστικῆς, τὸ στρατεύμα δὲν ἔχει καὶ
σχεδίας, καθότι αὐταὶ ἐπυρπολήθησαν κατὰ τὴν ἐκ Ῥίκης
ἀποχώρησιν, καὶ χρειάζεται καιρὸς διὰ νὰ κατασκευασθῶ-
σιν, ἢ νὰ σταλθῶσιν ἄλλαι ἐκ τῆς Ῥωσσίας.

— Ὁ στρατηγὸς Χλοπίκκης ἐθεραπεύθη ἀπὸ τὰ τραύ-
ματα, καὶ ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ἐπιστρέφει εἰς τὴν Βαρ-
σοβίαν.

(Τεργ. Παρατηρ.)

Ἐκ Βιέννης, 30 Ἀπριλίου.

Κατὰ τὰς ἐκ Λεμβέργης εἰδήσεις ἀπὸ 24 Ἀπριλίου,
ὁ στρατηγὸς Ρούδιγκερ εὐθὺς ὡς ἔμαθεν ὅτι τὸ σῶμα τοῦ
στρατηγοῦ Δβερνίκου εἶχε καταβέσει τὰ ὅπλα, ἄφησε τὴν
δέξιον τοῦ Κολόδνου, καὶ ὑπῆγε διὰ τῆς Ποκζαϊβίθης εἰς
τὴν Ῥατζιβιλόβαν, ὅπου ἠνώθη χθὲς μὲ τὸ σῶμα τῶν στρα-
τευμάτων του, τὸ ὁποῖον ἔμελλεν, ὡς λέγεται, νὰ κινηθῇ
πρὸς τὸν Βουγ, διὰ νὰ βαλθῇ εἰς συγκοινωνίαν πρὸς τὰς
ἀπομοίρας τοῦ στρατηγοῦ Ῥώτσιν τοῦ ταύνη ἐπὶ τὴν δευ-
τέραν γραμμὴν ἱσταμένου, καὶ νὰ φυλάττῃ τὸν τόπον
μεταξὺ Βρζέσκης, Λονδόμλης καὶ Βλοδιμίρζης. Εἰς τὸν
τόπον τοῦτον, ἐνῷ ἀκόμη εὐρίσκετο εἰς τὴν Βολυνίαν ὁ
στρατηγὸς Δβερνίκκης, εἶχον ἐκραγῇ κατὰ διάφορα μέρη
ἀποστασίαι, αἵτινες ἠπείλουν νὰ ἐμποδίσωσι τὰς συγ-
κοινωνίας, ἐσχάτως δὲ στίφος ἀποστατῶν εἰς 5,000 συμ-
ποσούμενων, προσβληθὲν αἰφνιδίως ἀπὸ διαφόρους λόχους
Κοσάκων, διεσκεδάσθη ὁλοτελῶς. Οἱ τῆς ἀποστασίας
ἀρχηγοὶ ἔπεσον ἐντεῦθεν εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ῥώσων, ὅθεν
καὶ ἡ ἀποστασία ἐσθέσθη εἰς τὴν γέννησίν της, καὶ ἡ διὰ
τῆς Κεβέλης καὶ Βρζέσκης συγκοινωνία ἔγινε πάλιν ἐλευ-
θέρα.

(Αὐστρ. Παρατηρ.)

Ἐκ Τολλῶνος, 28 Ἀπριλίου.

Ὅκτὸ πολέμικα πλοῖα ἀπιστάλησαν ἤδη εἰς τὴν Πορ-
τουγαλλίαν διὰ νὰ ὑποστηρίξωσι τὰ ζητήματα τοῦ Γαλ-
λικοῦ Προξένου. Ὅλη αὕτη ἡ δύναμις ἐμφανισθεῖσα ἔμπρο-
σθεν τῆς Λισαβώνας, θέλει κάμῃ τὴν ὑστερινὴν πρόσκλησιν
εἰς τὴν Πορτουγαλικὴν Κυβέρνησιν. Ἐὰν ὁ Δὸν Μιχουέλης
ἐπιμείνῃ ἀπαρτιούμενος τὴν παρ' αὐτοῦ ζητουμένην ἱκα-
νοποίησιν, δύο ἕτερα δέκροτα καὶ τρεῖς φρεγάται θέλου-
ν ὑπάγει ἐντεῦθεν εἰς τὸν Τάγον διὰ νὰ ἐνωθῶσι μὲ τὰ αἰωτέρω
πλοῖα, ὥστε νὰ λάβωσιν αὐτὴν διὰ τῆς βίας.

Ὁ τῆς Γαλλίας Πρόξενος ἀνεχώρησεν ἐκ Λισαβώνας εἰς
Παρίσιον, ὡς μὴ λαβὼν ἀρεστὴν ἀπόκρισιν ἀπὸ τὴν Πορ-
τουγαλικὴν Κυβέρνησιν. Ὅλοι δὲ οἱ ἐκεῖ παρικοῦντες
Γάλλοι προδιετίθεντο ν' ἀποπλεύσωσι καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τὴν
συνοδίαν ἐνὸς πολεμικοῦ πλοίου.

— Τὰ δὲ παράπονα τῆς Ἀγγλίας ἱκανοποιήθησαν κατ'
ὅλην τὴν ἑκτασιν, ὅπως ἐζητήθησαν παρ' αὐτῆς, καὶ δὲν
ἐλήφθησαν ὑστερώτερα μέτρα παρὰ τῆς Κυβερνήσεως αὐ-
τῆς πρὸς σωφρονισμόν τοῦ Δὸν Μιχουέλου.

Ποικίλα.

Ἐλευθέριοι Τέχναι. — Εἰς τὸν ἐφετεινὸν σύλλο-
γον τοῦ τῆς Γαλλίας Ἰνστιτούτου, ὁ Κύριος Ραούλ Ροχέτ-
της, ἀντιπρόσωπος τῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐλευθερίων τεχνῶν,
εἶχε διορισθῇ νὰ γνωστοποιήσῃ εἰς τὴν συνέλευσιν τὰ περὶ
τοῦ νεωστὶ ἀνκαλυφθέντος ἐνὸς τῶν πολυτιμωτέρων μνη-
μείων τῆς ἀρχαιότητος. — Εἶναι γνωστὸν ὅτι μὲ τὸ εἰς
τὴν Ἑλλάδα σταλὲν στρατεύμα συνηκολούθησε καὶ ἐπιστη-
μονικὴ ἐπιτροπὴ, διωρισμένη νὰ κάμῃ κατακτήσεις διὰ τὰς
ἐπιστήμας καὶ τέχνας, ἐνῷ οἱ στρατιῶταί μας ἐδοθήουν εἰς
τὴν κατάκτησιν τῆς ἐλευθερίας. Μεταξὺ τῶν θησαυρῶν τῆς
ἀρχαιότητος τῶν ἀπὸ τὰς ἀνασκαφὰς εὐρεθέντων, πρέπει νὰ
προταχθῇ ὁ μέγας Ναὸς τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς, εἰς τὸν ὁποῖον
ἔκειτο τὸ μέγα τοῦ Διὸς ἄγαλμα τὸ ὑπὸ τοῦ Φειδίου κατασ-
κευασθέν. Τὸ πολύτιμον μέταλλον, ἐκ τοῦ ὁποίου ἐσύγ-
κειτο ἐν μέρει τὸ ἄγαλμα τοῦτο, ἠρέθισεν ἀναμφιβόλως τὴν
πλεονεξίαν τῶν βαρβάρων, καὶ τὸ ἄγαλμα ἐγάθη διαπαντός.
εὐρέθησαν ὅμως ἀνάγλυφα τοῦ ἀγαλματοποιοῦ Ἀλκαμένους,
ἔργα κάλλιστα, τῶν ὁποίων τὰ τεμάχια μᾶς διδουν νὰ
καταλάβωμεν τὴν τελείαν αὐτῶν συμφωνίαν μὲ τὴν ὁποίαν
ἔκαμε περιγραφὴν αὐτῶν ὁ Πausanias. Παρίστανον δὲ τ'
ἀνάγλυφα ταῦτα τὰ δώδεκα ἄλλα τοῦ Ἡρακλέους, καὶ δια-
κρίνονται ἐξ αὐτῶν τὰ ἑπτὰ μεταξὺ τῶν συνηθροισθέντων
τεμαχίων. — Ἠμίλησεν ὁ Κύριος Ραούλ Ροχέττης καὶ περὶ
τινος Ἀθηνᾶς, ἔργου τελείου, καὶ διατηρηθέντος ἀκεραίου
ἀλλὰ κατὰ δυστυχίαν συντριβῆς τῆς θεᾶς ἢ ῥὶν ὑπὸ τινος
ἀμαθοῦς· δύναται ὅμως νὰ ἀνακαινισθῇ, ἐπειδὴ ὁ Κύριος
Τρεζέλ εἶχεν ἤδη ἀντιγράψῃ ὁμοιότατα τὴν εἰκόνα τοῦ μνη-
μείου πρὸ τοῦ συμβεβηκότος ἐκείνου. Κατὰ τὴν περιγραφὴν
τοῦ Πausaniου ἡ Ἀθηνᾶ αὕτη ἔπρεπε νὰ κρατῇ ἐλαίας κλά-
δον ἐξ ὀρυχάλκου ἐπιχρύσου· εὐρεθὲ δὲ εἰς τὴν ἀνασκαφὴν ἐν
μόνον φύλλον ἐπιχρύσου μετάλλου, τὸ ὁποῖον διατρانوῖ ἐτι
τὴν ταυτότητα τοῦ μνημείου μὲ τὸ ὑπὸ τοῦ περιφήμου
περιηγητοῦ Ἑλλήνος περιγραφόμενον. Τὸ κοινὸν θέλει ἰδεῖ
μετ' οὗ πολὺ συνηθροισμένα εἰς ἐν τῶν τοῦ Λούβρου δωμά-
των τὰ πολύτιμα ταῦτα τρόπαια εἰρηνικῆς ἐκστρατείας.

(Γαλλ. Ταχυδρόμος.)

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ἀρμενοπούλου ἢ Ἐξάβιβλος, μετὰ πρωτῆ-
κης τοῦ περὶ Συνοικεσιῶν Ἐγχειριδίου Ἀλ.
τοῦ Σπανοῦ, κτλ. Ἐκδόσις τοῦ 1820.

Πωλεῖται εἰς Ναύπλιον μὲν ἐν τῷ Ἐθνικῷ Τυπογραφίῳ,
εἰς Σύρην δὲ, παρὰ τῷ Κυρίῳ Ἀργυρίῳ Δ. Γαρποχρῆτῃ,
πρὸς Φοῖνικας 12.

Αἱ διὰ τῆς Ἐφημερίδος ταύτης κοινοποιούμεναι δημόσιαι πράξεις τῆς Κυβερνήσεως, ὁποίας φύσεως καὶ ἂν εἶναι, καὶ ὁποίας Ἀρχῆς ὑπογραφὴν καὶ ἂν φέρωσι, θεωροῦνται ὡς ἐπίσημοι.

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Δρ. 3744.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΓΕΡΟΥΣΙΑΝ.

Πρὸ πολλοῦ ἐπιθυμοῦμεν νὰ γνωρίσωμεν τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας περὶ πολλῶν οὐσιωδῶν ὑποθέσεων, ἡ περὶ τῶν ὑποίων ταχεῖα ἀπόφασις ἤθελεν ἐκπληρώσει τὰς νομίμους εὐχὰς μεγάλου μέρους πολιτῶν, καὶ ἤθελε χορηγήσει πό-
ρους εἰς τὸ οἰκονομικὸν τοῦ Κράτους.

Γνωρίζομεν ὅτι αἱ βουλευταὶ ἐπήγασαν, ἀφ' ἐνὸς μέρους ἐκ τῆς ἀπουσίας ἐνὸς τῶν εἰσηγητῶν, ὅστις, καίτοι ἐπι-
στρέψας ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς, ὅπου ἦτον ἀπεσταλμένος, ἐξα-
τίτται ἤδη τὴν παρτίτησιν του, καὶ ἀφ' ἐτέρου ἀπὸ τὰ πολ-
λαπλάσια χρέη, τὰ ὁποῖα διαφόρα μέλη τῆς Γερουσίας ἦσαν
ἐδικῶς ἐπιφορτισμένα.

Ἐπειδὴ ἡ πεῖρα μᾶς ἐδίδαξε κατὰ πολλὰ ὡς πρὸς τὸν
διοργανισμὸν τῆς Γερουσίας, νομίζομεν χρέος μας, δυνάμει
τοῦ 10 ἄρθρου τοῦ Β' ψηφίσματος τῆς ἐν Ἀρχαίᾳ Συνελεύσεως
καὶ τοῦ ὑπ' Ἀρ. 14,301 ΔΔ ἀπὸ 8 Σεπτεμβρίου 1829
τῆς Κυβερνήσεως, νὰ διατάξωμεν τὰ ἐπόμενα:

1. Τὸν Γερουσιαστὴν Κ. Α. Παρρόυκαν, εἰσηγητὴν τοῦ Α' τμήματος, διαδέχεται ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Α. Μεταξᾶς.
2. Ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Α' τμήματος τῆς Γερουσίας θέλει σύγκεισθαι ἀπὸ τῶν Κυρίους Α. Μεταξᾶν εἰσηγητὴν, Δ. Καμπάνην, Α. Σ. Χαλαμπίτην, Α. Λοιδωρίκην καὶ Ρ. Παλαμίδην.
3. Ἡ τοῦ Β' τμήματος ἐπιφορτισμένη τ' ἀφορῶντα τὸ οἰκονομικὸν τῆς Ἐπικρατείας θέλει σύγκεισθαι ἀπὸ τῶν Κυρίους Γ. Λινιάν εἰσηγητὴν, Π. Δ. Δημητρακόπουλον, Λ. Ν. Καραπαυλὸν, Γ. Μ. Ἀντωνόπουλον, καὶ Ι. Γενοβελήν.
4. Ἡ Ἐπιτροπὴ, ἣτις εἶναι ἐπιφορτισμένη τ' ἀφορῶντα τὰς ἀποζημιώσεις, τῶν ὁποίων τὴν ἀρχὴν ἀνεγνώρισεν ἡ ἐν Ἀρχαίᾳ Συνελεύσει κατὰ τὸ Ε' Ψήφισμα, θέλει παραδώσει τὰ ἀρχεῖα τῆς καὶ τὰς ὁποίας ἐσυλλέξε πληροφορίας εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τὴν συστηθεῖσαν διὰ τοῦ ὑπ' Ἀρ. 52 διατάγματος, τοῦ εἰς ἀντίγραφον ἐπισυναπτομένου.

Ἀποῦ ἡτελευταία αὕτη Ἐπιτροπὴ εὑρεθῇ εἰς στάσιν νὰ προ-
βάλλῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰ πρὸς ἐκτελέσιν τῶν διατάξεων
τοῦ εἰρημένου ψηφίσματος τῆς ἐν Ἀρχαίᾳ Συνελεύσεως ὑπὲρ
τῶν ἐχόντων δικαιώματα εἰς ἀποζημιώσεις, τότε θέλει συ-
ζητῇ τὰς προτάσεις τῆς ὁμοῦ μὲ τὸν Πρόεδρον τῆς Γερου-
σίας καὶ τοὺς εἰσηγητὰς τῶν ἐπιτροπῶν.

5. Οἱ Γερουσιασταὶ Κύριοι Ι. Κωλέττης καὶ Ρ. Παλαμίδης
προσθένται εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τὴν διοριθεῖσαν διὰ τοῦ
ἀπὸ 7 Ἰανουαρίου 1830 ὑπ' Ἀρ. 501 διαγγέλματος διὰ νὰ
ἐνασχοληθῇ περὶ τ' ἀφορῶντα τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν Ἀρ. ΙΓ
καὶ ΙΔ τοῦ Β' ψηφίσματος τῆς ἐν Ἀρχαίᾳ Συνελεύσεως.

Προσκαλοῦμεν τὴν Ἐπιτροπὴν ταύτην νὰ λάβῃ καὶ αὐτὴς
εἰς σκέψιν τὰς περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου κοινοποιήσεις
τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὴν Γερουσίαν, καθὼς καὶ τὰς ἀπαν-
τήσεις τῆς Γερουσίας πρὸς τὴν Κυβέρνησιν.

Σὰς προβάλλομεν, Κύριοι, νὰ ἐπιτρέψετε εἰς τὴν Ἐπι-
τροπὴν αὐτὴν νὰ συζητήσῃ προηγουμένως μετ' ἡμῶν τὰ διὰ
τῶν ἄρθρων 1, 2, 3, 4, 5, καὶ 6 τοῦ παραρτήματος τοῦ Β'
ψηφίσματος τῆς ἐν Ἀρχαίᾳ Συνελεύσεως προτεθέντα ἐμβριθῆ
ζητήματα, ἐπιγραφόμενα: Βάσεις, ἐφ' ὧν ἡ Κυβέρ-
νησις ὀφείλει νὰ ἐργάζεται περὶ τὴν ἀναθεώρη-
σιν τῶν συνταγματικῶν πράξεων.

Ἄμικ τὰ εἰρημένα ζητήματα λυθῶν διὰ τῶν συνδιαλέ-
ξεων τῆς Κυβερνήσεως μετὰ τῆς διακληθείσης Ἐπιτροπῆς,
τότε θέλομεν ἐνασχοληθῇ περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἄρθρων ΙΓ
καὶ ΙΔ τοῦ ἀνωτέρου ψηφίσματος.

6. Εἰς μόνον τὸν Πρόεδρον τῆς Γερουσίας καὶ τοὺς δύο
Εἰσηγητὰς ἀνήκει ἀποκλειστικῶς νὰ ἐπαγρυπνοῦν διὰ τὴν
ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τοῦ διατάγματος, τὸ ὁποῖον κανονίζει τὰ
περὶ τῶν ἐργασιῶν τῆς Γερουσίας.

Ἐπισυναπτομεν ἐνταῦθα κατάλογον διαγγελεμάτων, ἐφ' ὧν
περιμένομεν ἀποκρισὶν σας.

Ἐπιθυμοῦμεν, Κύριοι, ὥστε ὁ Κύριος Πρόεδρος τῆς Γε-
ρουσίας, οἱ Εἰσηγηταὶ καὶ ὁ Γραμματεὺς νὰ προσδιορίσουν
χωρὶς ἀναβολῆς τὴν ἡμερεύσιν διαταγὴν, καθ' ἣν ἡ Γερου-
σία θέλει συσκεφθῇ περὶ τῶν καθυστερησασάντων ὑποθέσεων,
πρὸς δὲ καὶ νὰ μᾶς τὴν κοινοποιήσουν, διὰ νὰ ἐμπορέσουν
οἱ Γραμματεῖς τῆς Κυβερνήσεως, νὰ παραβρεθῶν εἰς

30 εως 30 ζώντας Πολλωνούς, χωρίς αὐτοὶ νὰ χάτωσιν εἰμὴ ὀλίγους τινάς. Ἡ στρατιὰ ἐστάθη παρὰ τὴν Κούφλεν, καὶ ἐμείψεν τὴς προφυλακῆς ἐπροχώρησεν μέχρι τῆς Σι-
 ενίκης καὶ τῆς Κεγλάης. Ὁ στρατηγὸς Πάλην Β, εὐρὼν
 συνταγμὰς τὰς ἐπὶ τοῦ ρύακος Μακαδιέκης κειμένας
 ἀνέβη, ἀνέβη τὴν πρὸς τὸ Καλοζύνον πορείαν του.
 Τὴν 4 ἐπορεύθη πρὸς τὸν τόπον ἐκεῖνον ὁ στρατάρχης με-
 τὰ τὸ ἐπιλέκτων σῶμα καὶ τὸ Γ σῶμα τοῦ ἱππικοῦ, καὶ
 ἐπειδὴ ὁ ἐχθρὸς ἀπεχώρησεν, ἐξακολουθήσας προέβη μέχρι
 τῆς Μίνσκου. Ὁ Κομης Πάλην Α διευθύνθη πρὸς τὴν
 αὐτὴν πόλιν διὰ τῆς Κεγλάης. Εἶχε δὲ ἀφήσει ὁ ἐχθρὸς
 παρὰ τὴν Μίνσκον ὀπισθοφυλακὴν, ἣν ἐπὶ προετοιμήθη ὅτι
 ὑπερσπύσει τὴν Δέσιν. Ἐμπροσθεν τῆς πόλεως ταύτης,
 πάντες ἀνεπιτηδεῖον οὕτως εἰς φύλαξιν, τὸ Πολλωνικὸν ἱπ-
 πικὸν ἐφώρμησε κατὰ τοῦ ἄκρου τῆς προφυλακῆς μας· ἀλλ'
 ἀπώθη ἀπὸ τὸ Δ σύνταγμα τῶν καραβινιερῶν. Τὸ σύ-
 νταγμα τῶν Οὐσάρων τῆς Λουβένσκης ἐμποδίσθη κατὰ τὴν
 πορείαν ἀπὸ βαλτώδη τινὰ τόπον, καὶ διὰ τοῦτο ὀλίγους
 μόνον ἤδυνήθη νὰ αἰχμαλωτίσῃ ἐκ τῶν ἐχθρῶν. Οἱ καραβι-
 νιέροι εἰσῆλθον συγχρόνως μετὰ τὸν ἐχθρὸν εἰς τὴν Μίνσκον.
 Τὸ πλεῖστον δὲ τῆς ὀπισθοφυλακῆς τῶν Πολλωνῶν, 4
 τάγματα καὶ 6 ἱλαί, εἶχε συγκροτηθῇ ὀπισθεν τῆς Μίν-
 σκου· ἀλλ' ἅμα ἀφάνησαν αἱ Ῥωσικαὶ φάλαγγες, ἐκλινέν-
 τες ἀποχώρησιν. Κατὰ τὴν μάχην ταύτην πρέπει νὰ ἔχα-
 σαν οἱ Πολλωνοὶ ἑκατοντάδας τινὰς στρατιωτῶν χωρὶς τῶν
 πληγωμένων καὶ τῶν αἰχμαλώτων· ἐκ δὲ τῶν Ῥώσων 20
 μόνον ἐφρονεύθησαν, καὶ 100 τὸ πολὺ ἐπληρώθησαν. Μεταξὺ
 τῶν τελευταίων εὐρίσκεται ὁ στρατηγὸς Σκίβελεν, ὁ δι-
 οικῶν τὴν Β μοῖραν, χάσας τὸν βραχίονα ὑπὸ βολίου καν-
 νονίου. Ἀπεχώρησε δ' ὁ ἐχθρὸς πρὸς τὴν Στατισλαβόβαν,
 φέδνηθαι ἴσως μὴ προσβληθῇ ἐκ πλαγίου. Προέβη δὲ ἡ προ-
 φυλακὴ μέχρι τῆς Δέμης Βιελλίας. Ὁ δὲ στρατηγὸς Οὐ-
 μίνσκης ἀπεχώρησεν ὡσαύτως ἐκ τῶν περὶ τῆς Β γροβῆ.

„ Μεταξὺ τῶν αἰχμαλώτων εὐρίσκονται ἑκατοντάδες
 τινες νοσοῦντων ἐκ τῆς χολοῤῥείας. Ἡ δὲ νόσος αὕτη φαίνε-
 ται ὅτι ἠδυνάτησε πολὺ, καὶ μὴ ὅλον ὅτι θανατοῖ ἀκόμη
 εἰς πολλὰ ταχέως τοὺς νοσοῦντας, οἱ πλείότεροι ἀνα-
 λαμβάνουν ὀργήγρυα. Εἰς τινὰ τῶν στρατευμάτων ἡ νόσος
 αὕτη εἶναι ἀπλῶς σπιραδική, χωρὶς νὰ δεικνύη καὶ ἐν σύμ-
 πτωμα κολλητικότητος.

„ Οἱ ἀποστάται πανταχοῦ ἐδείχθησαν ὀλίγον διατεθει-
 μένοι εἰς τὸ νὰ δεχθῶσι τὴν μάχην, ἥτις τοὺς ἐπηρεάζει.
 Ἐπειδὴ δὲ ἡ γῆ, ἐπὶ τῆς ὁποίας εὐρίσκεται κατὰ τὸ πα-
 ρὸν τὸ Ῥωσικὸν στρατεύμα, ὑπῆρξεν ἄλλοτε τὸ θάλασσαν
 τοῦ παλέμου, καὶ εἶναι οὕτως ἐξητλημένη, ὥστε μόλις εὐρί-
 σκεται εἰς αὐτὴν ὀλίγον ἄχυρον, αὐτὸ θέλει ἀποχωρήσει
 εἰς τὰς ὁπρίας κατεῖχε προτοῦ Δέσεις· ὑπερώτερον ὅμως,
 ὅταν ἐφοδιασθῇ ἀπὸ τὰ ἐπιτηδεῖα ἐπὶ τινὰ καιρὸν, θέλει
 δυναθῇ νὰ ἀναγκασθῇ τοὺς ἀποστάτας εἰς μάχην, ἥτις θέλει
 κρίνει τὰ τῆς τύχης τοῦ τόπου τούτου. Αἱ πορεῖαι, τὰς
 ὁποίας ἔκαμεν ἐπὶ τὰ πρόσω τὸ Ῥωσικὸν στρατεύμα,
 θέλουν ἀποδείξει εἰς τοὺς Πολλωνοὺς ὅτι τὰ κατορθώματα,
 τὰ ὅποια ἔκαμαν εἰς τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος μηνός, δὲν
 εἶναι τόσον ἀποφαστικὰ, ὅσον τὰ παρίστανται εἰς αὐτοὺς
 χαρὰν μεθυσμένοι ἐφημερίδογροῖ τῶν.

(Γαλλ. Ταχυδρόμος.)

Ἐκ Βαρσοβίας, 20 πριλίου.

Ἀναφορὰ τοῦ ἀρχιστρατήγου Σκρζυνέκκου, ἐκ τοῦ ἐν
 Μιλόσκι στρατηγεῖον, τὴν 16 Ἀπριλίου.

„ Αὐτοῦ συνεκέντησεν ὅλας τοὺς δυνάμεις ὁ στρα-

τάρχης Διέβιτς, ἤρχισε τέλος πάντων τὰ ἐπιτηδεῖα τοῦ
 κινήματα, καὶ προσέβαλεν 13 Ἀπριλίου αὐτοσφαιρῶς,
 καὶ ἡγούμενος αὐτὸς τῆς προφυλακῆς του, τὰς παρὰ τὸ Κού-
 φλεν προκείμενας ἡμῶν Δέσεις. Ὁ συνταγματάρχης Δεμ-
 βίνσκης ὁ διοικῶν αὐτὰς ἀπῆντα ὑπερτερῶν ἐπὶ τινὰς ὥ-
 ρας τὰς προσβολὰς τοῦ οὕτω μεγαλητέρας δυνάμεις ἔχον-
 τος ἐχθροῦ καὶ μεταχειριζομένου 18 πυροβόλων κατὰ τὴν
 4 μόνων ἰδικῶν μας. Τὸ κυριώτερον τοῦ στρατάρχου σῶμα
 ἐζήτησεν εὐθὺς νὰ ὑπερβάλῃ τοὺς ἡμετέρους ἐκ τῆς δεξιᾶς
 πλευρᾶς. Κατὰ δὲ τὸ ὅποιον εἶχον παραδεχθῇ σχέδιον τῶν
 ἐνεργειῶν, δὲν μὲ συνέφερε νὰ συγκροτήσῃ ἐνταῦθα ὁλίσχη-
 ρή μάχην πρὸς τὸν οὕτως ὑπερτερῶντα κατὰ τὸ πλῆθος
 ἐχθρὸν· διέταξα λοιπὸν τὰ στρατεύματά μας νὰ ἀποχωρή-
 σωσιν ἐκ τῶν ὀχθρῶν τοῦ Κοστεζύνου ποταμοῦ, ὅταν δὲ
 ἐξετελέσθῃ ἡ κίνησις αὕτη, ὁ στρατηγὸς Γιελγούδ μὲ μέ-
 ρος τοῦ τῆς ἐφεδρείας ἱππικοῦ, διοικούμενον ἀπὸ τοῦ στρα-
 τηγὸν Σκαρζύνσκη, ἐσύστησε τὴν ὀπισθοφυλακὴν μας
 καὶ ἐκυρίευσεν τὴν Δέσιν τῆς Μίνσκου, ὅπου προσεβλήθη
 τὴν ἐπαύριον. Ὁ ἐχθρὸς παρέταξε πολυάριθμα σῶματα
 πεζῶν τε καὶ ἱππέων καὶ πυροβολιστῶν ὅλοι οὕτως αὐτοῦ
 αἱ προσβολαὶ ἀπεκρούσθησαν. Ἡ μάχη αὕτη προέχει με-
 γίστην εὐκλείαν εἰς τὸν στρατηγὸν Γιελγούδ καὶ εἰς τὰ
 ὑπ' αὐτοῦ διοικούμενα στρατεύματα. Μετὰ δὲ κρατερὰν
 μάχην πολλῶν ὥρῶν, καὶ χωρὶς νὰ διασθῇ ἀπὸ τὸν ἐχθρὸν,
 ἀπεχώρησεν ὁ στρατηγὸς αὐτὸς βραδέως καὶ εὐτάκτως
 πρὸς τὴν Δέμην κατέχουν δ' ἐτι τὰ στρατεύματά μας
 Δέσιν τινὰ παρὰ τὸ χωρίον τοῦτο. Δύναμαι δὲ νὰ βεβαιώσω
 εἰς τὴν ἐθνικὴν Κυβέρνησιν ὅτι οὐδὲ εἰς τῶν στρατιωτῶν
 μας ἐπεσεν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἐχθροῦ ἐπὶ τῆς ἀποχωρή-
 σεως ταύτης. Ἐὰν δὲ καυχᾶται αὐτὸς ὅτι ἡ χμαλωτίσε-
 τινὰς, οὗτοι βέβαια θέλουν εἶναι ἴσως ἐξ ἐκείνων, οἵτινες
 νοσοῦντες ἐκ τῆς χολοῤῥείας εἶχον μείνει διεσκορπισμένοι
 εἰς τὰ δάτη, καὶ οἱ ὅποιοι δὲν ἐδυνήθησαν νὰ ἀκολουθήσωσι
 τὰ συντάγματά των.

„ Ὁ στρατηγὸς Οὐμίνσκης, ὅστις, ἡγούμενος δυνάμει
 ἱππικοῦ τοῦ Λουβλίνου ἐκίνησε χεῖρας ἐκ τῆς Ὀκουνιᾶς πρὸς
 τὴν Στατισλαβόβαν, ἐπέπεσε καθ' ὁδὸν ἐναντίον ἐνὸς τάγμα-
 τος Ῥωσικοῦ ἱππικοῦ διοικούμενον ἀπὸ τοῦ στρατηγὸν
 Νασακίν. Οἱ τοῦ Λουβλίνου ἱππεῖς ἐφώρμησαν βραδέως
 κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, τὸν κατέβαλον καὶ τὸν ἐδίωξαν μέχρι τῆς
 Στατισλαβόβης. Τριάκοντα στρατιῶται καὶ 7 αξιωματι-
 κὸς ἐξ αὐτῶν ἔπεσον εἰς τὸ πεδῖον τῆς μάχης, ἡ χμαλωτί-
 σαμεν δὲ καὶ 72 ἱππεῖς μετὰ τοῦ ἡγάρχου Τούρσκι. Ἐκ δὲ
 τῶν ἡμετέρων οὐδεὶς μὲν ἀπέθανε, τρεῖς δὲ αξιωματικοὶ καὶ
 πέντε στρατιῶται ἐπληρώθησαν. Τὴν ἐπιούσαν δὲ συνή-
 θροῖταν πάλιν ἀπὸ τὰ δάση οἱ ἀποσταλέντες λόχοι μας
 πολλοὺς τῶν ἐχθρῶν τῆς μοῖρας ταύτης δεσκορπισμένους.

(Δημ. Ἐφημ. τῆς Πρωσίας.)

[Ὅρα εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον Ἀρ. 41 τὴν ἀναφορὰν τοῦ
 αὐτοῦ ἀρχιστρατήγου περὶ τῶν μετὰ ταῦτα πεπραγμένων.]

— Οἱ Ῥώσοι μετὰ βεβαιότητος ὀπισθοδρομῶν πάλιν.
 Τὴν 30 Ἀπριλίου τὸ στρατηγεῖον τοῦ στρατάρχου Διέ-
 βιτς ἦγον εἰς τὴν Μόρδην πέραν τῆς Σιέδλεκ. — Οἱ χωρι-
 καὶ οἱ πέραν τῆς Πράγας κατοικοῦντες, οἵτινες κατὰ τὴν
 δευτέραν προσέγγισιν τῶν Ῥώσων εἶχον καταφύγει εἰς
 τὴν Βαρσοβίαν, ἐτοιμαζονται ἤδη νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὰ
 οἰκεία. — Εἰς τὸ ἄκρον τῆς γειφύρας τῆς Πράγας συνετε-
 λέσθησαν αἱ κατασκευαὶ τῶν ὀχυρωμάτων ἐπὶ τῆς ἀπεν-
 σίας τοῦ Σκρζυνέκκου, ἐργαζομένων 15 000 ἐργατῶν.
 Κατεσκευάσθη δὲ καὶ δευτέρου ἐξωτερικοῦ περιτειχίσματος.

τὰς συνεδριάσεις τῆς Γερουσίας, καὶ νὰ ἐκπληρώσουν τὰ
χρεὴ τῶν, κατὰ τὸ 4 ἄρθρον τοῦ ἀπο 8 Σεπτεμβρίου 1829
πιστώματος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 30 Μαΐου 1831.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

3753. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ὁ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Διατάττει.

Α. Ὁ Κ. Αλέξανδρος Αξιώτης, Διοικητὴς Π. Πατρῶν
Βοστίτζης, παύεται τῶν χρεῶν του, καὶ μετακαλεῖται
τὴν καθέδραν τῆς Κυβερνήσεως, διὰ ν' ἀποδώσῃ τοὺς λο-
γισμικοὺς του εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Οἰνομίας Ἐπιτροπὴν.

Β. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν
διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 31 Μαΐου 1831.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

3754. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ὁ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Διατάττει.

Α. Ὁ Κ. Ἰω. Μελάς, Διοικητὴς Ναυπάκτου κτλ. μετατίθε-
ται εἰς τὴν διοίκησιν Π. Πατρῶν καὶ Βοστίτζης, ἀντὶ τοῦ
παυσαντος τῶν χρεῶν του Κ. Α. Αξιώτου.

Β. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν
διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 31 Μαΐου 1831.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

3755. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ὁ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Διατάττει.

Α. Ὁ Κ. Δ. Κ. Βυζάντιος διορίζεται Διοικητὴς εἰς τὰς
ἐπαρχίας Νεοκάστρου, Μοθώνης καὶ Κορώνης ἀντὶ τοῦ Κ. Κ.
Ραμφου, μετατιθεμένου εἰς ἄλλην ὑπηρεσίαν.

Β. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν
διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 31 Μαΐου 1831.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 5 Ἰουνίου.

Νεκρόλογος. — Τὴν 30 τοῦ παρελθόντος Μαΐου
ἐτελεύτησεν ἐνταῦθα ὁ Γκίκας Μωίτασης, καὶ ἐτάφη με-
τὰ τὰς ἀνηκούσας τιμὰς.

Ἀφ' ἧς ὥρας ἐγνώρισε τὸν κόσμον μέχρι τῆς ἐποχῆς,
καὶ ἦν ἐγὼ καὶ ἡ ἐνδοξὸς ἐπανάστασίς μας. ἔζησεν εὐτυχῶς
καὶ τιμίως, ἀγαπῶν καὶ ἀγαπώμενος ἀπ' ὅσους τὸν ἐγνώ-
ρισαν. Τὸ φιλάθρων, ἢ εἰς τὴν κλιωνικὴν βελτίωσιν
τῶν συμπολιτῶν του κλίσεις καὶ συνδρομή, ἢ τιμιότης καὶ
ἢ σταθερότης τοῦ χαρακτῆρος ἦσαν αἱ στολίζουσαι αὐτὸν
ἀρεταί.

Γητευθεὶς ἀπὸ τὸ αἰσθημα τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας,
εἰσήλθε γυναιῶς εἰς τὸ ἐνδοξον τοῦτο στάδιον, εἰς τὸ ὅποιον
κατήλυσεν τὸ πλεῖστον τῆς λαμπρᾶς περιουσίας του.
Μέλος του ἐκίνησεν εἰς ἐπανάστασιν τοὺς Κραιειδιώτας, τοὺς
ἐπὶ τὴν εὐχρίαν του, καὶ πρῶτος ἐπολιόρκησε τὸ

Φρούριον τοῦ Ναυπλίου, ἐνῷ ὁ ἀδελφός του καὶ οἱ υἱοὶ του
μετὰ τὰ πλοῖά του ἐπολιόρκουν τὸ Νεόκαστρον καὶ συνη-
νίζοντο ἀλλαχοῦ μετὰ τῶν συμπολιτῶν του ἐναντίον τῶν
Τουρκικῶν στόλων. Εἰς ὅλους τοὺς σημαντικοὺς κινδύνους
τῆς πατρίδος ἔμεινεν ἄφοβος καὶ ἀκλόνητος.

Διὰ τὰ τοιαῦτα προτερήματα καὶ τὰς τηλικαύτας ὑ-
πηρεσίας καὶ θυσίας του ἐτιμήθη ἀπὸ τὴν ψῆφον τοῦ
ἔθνους μετὰ τὸν ἀνώτατον βαθμὸν τῆς Ἀντιπροεδρίας τοῦ Ἐκ-
τελεστικῆς, τοῦ ὁποῖον ἐτίμησε μετὰ τὰς φρονίμους γνωμο-
δοτήσεις του, μετὰ τὴν γενναϊότητά του καὶ μετὰ τὰς ἐν ἀνάγκῃ
χρηματικὰς συνδρομὰς.

Ὁ ἀξιόλογος οὗτος πολίτης ἐκπληρώσας πρὸς τὰς
πρὸς τὴν πατρίδα χρεὴ, ὑπ' ὅποιανδήποτε στάσιν καὶ ἡ-
εὐρέθη, δὲν ἔπαυσε πνέων μέχρι καὶ τῆς ἐσχάτης του ὡ-
ρας τὰ ἀγνὰ τῆς ἀνεκτιμήτου ἐλευθερίας αἰσθήματα.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Τὰ κατὰ τὴν Πολλωνίαν.

Ἡ Δημόσιος Ἐφημερὶς τῆς Πρωσσίας
ἐκδίδει, ἀπὸ 16 Ἀπριλίου, τὸ ἐξῆς ἡμερολόγιον τοῦ στρα-
τάρχου Ῥώσσου, ἐκ τοῦ ἐν Μίνσκω στρατηγείου αὐτοῦ.

“Τὴν 12 τοῦ Ἀπριλίου ἐπανελάβε τὴν κίνησιν του τὸ
Ῥωσσικὸν στρατεύμα, καὶ ἀπὸ χθὲς τὸ στρατηγεῖον αὐτοῦ
εὐρίσκετο εἰς τὴν Μίνσκον. Κατὰ δὲ τὴν πορείαν ταύτην
ὀλίγαι μάχαι ἐγένοντο καὶ ὀλίγου λόγου ἄξιαι· οἱ δὲ Πολ-
λωνοὶ, χωρὶς νὰ συγκροτήσωσι σπουδαίαν τινα μάχην, ἀπε-
χώρησαν πρὸς τὴν Πράγαν. Τὴν 12 συγκεντρωμένοι τὸ
στρατεύμα παρὰ τὴν Σιεδλεκ, διηρημένον εἰς δύο φάλαγ-
γας, διευθύνθη, διὰ τῆς μεγάλης ὁδοῦ τῆς εἰς τὴν Καλ-
ζύνον φερούσης, πρὸς μεσημβρίαν, καὶ ὑπῆγεν εἰς τὴν
Ἱερουσαλήμ. Ὁ στρατηγὸς Πάλην Α, διαπορευόμενος τὴν
ὁδὸν μετὰ τὸ πλεῖστον τοῦ στρατεύματός του, διευθύνθη πρὸς
τὸ Πόγκι. Ἡ πρώτη μοῖρα τοῦ πεζοῦ, καθὼς καὶ τὸ συ-
τάγμα τῶν Οὐσάρων τῆς Λιθουανίας καὶ τινὰ Κοσάκων
συντάγματα, ἡγουμένου τοῦ στρατηγοῦ Μανδερστέρνου,
συνίσταν τὴν προφυλακὴν τῆς δευτέρας φάλαγγος, συγ-
κειμένης ἐκ τοῦ σώματος τῶν ἐπιλέκτων καὶ τοῦ Γ σώμα-
τος τοῦ ἱππικοῦ, ἡτὶς ἐπαρῆθη διὰ τῆς Στουρζέκης πρὸς
τὴν Ῥούδαν. Ὁ στρατηγὸς Πάλην Β, ἀρχηγὸς τοῦ β σώ-
ματος, τοῦ ὁποῖου ἐλάχιστον μέρος εὐρίσκεται μέχρι
ταῦδε εἰς τὸ ἐν ἐνεργείᾳ στρατεύμα, κατέλαβε μετὰ τὴν Ζ μοῖ-
ραν τοῦ πεζοῦ καὶ μετὰ τὰ συντάγματα τῆς δευτέρας μοίρας
τῶν Οὐσάρων, τὴν Δέσιν, τὴν ὁποίαν κατεῖχε μέχρι τοῦ
ἢ τοῦ στρατεύματος προφυλακῇ. Τὸ σῶμα τῆς Λιθου-
ανικῆς φυλακῆς τὸ ἐν Αδουκόβη εὐρίσκόμενον, καὶ ἡ τοῦ στρα-
τηγοῦ Γερστενσβεῖγ ἀπόμακρον, ἡ φυλάττουσα εἰς τὸ Κόρεν,
διετάχθησαν ὡσαύτως νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὰ πέριξ τῆς Ἱε-
ρουσαλήμ. Τόσον δὲ κατεκλύσθη ἡ γῆ εἰς τινα μέρος τῆς
τῆς Σκουρζέκης δατῶν ἀπὸ ῥαγδαίαν βροχὴν, ὥστε ἡ γῆ
κάσθησαν νὰ μεταχειρισθῶσι δερμάτια κληματαῖων διὰ
κατασκευάσωσι δρόμον διὰ τὸ πυρροβόλικόν. Τὴν 12 τὸ
στρατηγεῖον ἔμεινεν εἰς τὸ Ζιβράκ, χωρὶς εὖ πολὺ ἀπέχον
τῆς Ῥούδης.

„Τὴν 13 ἀπὸ τὴν αὐγὴν, τὸ στρατεύμα ἠκολούθησε τὴν
πορείαν διὰ τῆς Ἱερουσαλήμ πρὸς τὴν Κούφλεν. Ὅπισθεν
δὲ τῆς Ἱερουσαλήμ παρετήρησεν ἡ προφυλακὴ μίαν φυλα-
κὴν τοῦ ἐχθροῦ, ἡτὶς ἀπεχώρησε παρευῆς. Παρὰ δὲ τὴν
Κούφλεν εὐρίσκετο ἀπόμακρον ἐκ ταγμάτων τινῶν καὶ τινῶν
ἰλῶν, ἐχόντων τέσσαρα πυρροβόλα· ἐγένετο καὶ κανονισμὸς
σμός, καὶ μετ' αὐτὸν μικρὰ μάχη. Οἱ Ῥώσοι συνέλαβον